

Amb aquestes paraules quedava substituït el sagrament
 de la ~~confessió~~ Penitència, vulgarment dit de la confessió. Per
 obra pura meravellosa tan divina i tan humana, Jesús ha
 esperat haver ^{soferit} ~~soferit~~ passió i mort ~~per a nosaltres~~ i haver
 ressuscitat: és ^{després} ~~després~~ l'haver soferit molt per nosaltres que funda
 el sagrament del perdó. ~~Seguim que valen molt i que, en~~

~~l'acte de tenir nosaltres en el fins a la mort. Aquest amor, tan gran~~
~~que ha estat justificat~~
 i tan humana)
 i tan humana en el món un estel nou.
 Aquest amor tan diví i tan humà i tan pura en el món un estel nou.

És ara, després de la mort,
 que ~~valen~~ ^{valen} ~~que si es~~ ^{que si es}
 intrinsecament i que valen
 molt.

Si ha volgut ~~semblar~~ tant als altres homes, ~~que~~
 Jesús, el nostre ~~per un gran~~, que, ~~com ell~~, ^{malgrat no haver omès pietat,} ~~no altre~~, també
~~després de morir, tot i no potent morir espontàniament,~~
 ha volgut morir físicament i ressuscitar després, perquè ~~els altres~~
~~nosaltres~~ ~~professés~~ ressuscitant ^(nosaltres) per la confessió, ^{ens hem} ~~professat~~ i que se
 la nostra unitat amb ell per l'encarnació. ^{Aquesta veneració espiritual}
~~repunta el repunt de la Penit i la caritat~~ ^{els amics} ^{del cristià}
~~es una pensada~~ ^{de la nostra}
~~per un futur~~ de la futura veneració de la nostra
 carn, promesa que no fallarà, perquè un tot i per tot ens hem
 assemblem a ell, l'autor de la resurrecció i la vida. Resuscitem
^{no ha un carn i ossos}
 en déu o contra déu, per la glòria o per castig, però resuscitem, perquè
 gràcies a ~~la redempció~~ la Redempció operada a la creu, el ~~nosaltres~~ nostre ~~estat~~
~~és automàtic i total.~~

Es tan humana aquest sagrament, que Jesús l'instaura
 després. I oblige els apòstols a comprovar ~~que~~ que,
 triomfant ~~en~~ per la resurrecció, continuava essent un home
 de carn i ossos. I perquè Jesús ~~és de carn i ossos~~ el Fill de
 deu és un home de carn i ossos, encara que ningú pugui
 amagar-lo de pecat, com les nostres flagueses i una
 manera molt directa i molt humana de parlar-les.

(2.61) es autòntic i total, si en transparen l'aquest món a l'altre en deu salvats,
 resuscitem salvats; si ~~no~~ hem estat condemnats, resuscitem condemnats

4

Excent ^{la confessió,} com tots els sacraments, un fruit de l'arbre de la vida, un torrent de misericòrdia que brolla del seu traspassat de Jesús, és, ^{obans per tot,} ~~essencialment~~ una conseqüència mecànica de l'encarnació. Descomptant, si és possible, els mèrits de la Passió, pel sol fet que el fill de Déu es fet home podia perdonar els pecats i transmetre a altres homes la facultat de perdonar-los.

Observi's que en fer el miracle de guarir el paralític de ^{Galernaum,} ~~Jerusalem,~~ entrevinent Déu que els seus enemics ~~no~~ li disputen el dret de perdonar els pecats, es diu: Perquè sapiguen que el fill de l'home té autoritat sobre la terra de perdonar els pecats, aliat (diu el paralític) pren el seu llit i ven-te'n a casa seva. " (Mc. II) Per consegüent el ~~fill de Déu,~~ fill de Déu, pel sol fet de la seva encarnació i d'esser fill d'home, com nosaltres, però un home que no ha pecat, té el dret de perdonar els pecats. I es encara una

conseqüència mecànica de l'Incarnació que l'Home-Déu
pugui transmetre aquest poder a altres homes, ~~per~~ per cert no pas
excepcions de peccat. El transmet a la seva Església, perquè ~~en~~ inverteix en
~~sembla just que si peccat cometen~~ no solament ofensem a Déu
sinó que cometem, per arribada que sigui la malícia, una injustícia
social que debilita i perjudica i debilita tota la comunitat.
El transmet als seus sacerdots de la seva Església per donar així,
a sacerdots i penitents, una autonomia humana en matèria
tan sagrada i perquè confessant-nos i perdurant-nos ~~en~~ la unitat,
nos exercitem en la caritat, ~~en harmonia i en un sistema~~. El
sacerdot perdona en nom de la Santíssima Trinitat, però aquesta
autonomia administrativa ~~es~~ confierda als ministres de l'Església
del crist és, per a honor de tots, una conseqüència de l'Incarnació.

6

Senyore que la confessió sigui possible Déu no vol
saber res dels nostres pecats; si l'Esplènia, és nostre del bont,
ens els perdona, senyal evidentíssim que Jesucrist per la seva
Incarnació i mort en ven ha restablert la dignitat del llinatge
humà.

Certament Déu perdona gran ^{humilment} ~~innocentment~~ li demanem perdó.
Com a condició del perdó només es exigeix que, tan prompte com ens sigui
possible, ~~confessem els nostres pecats a un del, o a uns sacerdots~~
ben davant ~~deu~~ del seu sacerdot una confessió íntegra i ~~veritable~~
sincera. ^{Però} gran es ha de prestar la confessió, el bé no
perdona. [La ^{una} ~~humana~~ delicadesa per part de Déu que la flexa
liquidació dels pecats es faci entre homes. Jesucrist, l'Home-Déu,
ho establí així perquè ens convis. Faria massa estrany ésser perdunats

per mitjà d'un acte de contrició formatat interiorment. Per desgràcia, molts homes senten més vivament la presència de Déu en el moment del pecat que a l'hora de la contrició. I perquè tant, que arribarem a l'altar que una oració formulada en ^{no més valdre.} ~~no més valdre.~~ absolució divina. Doncs la confessió ens dona la seguretat experimental del perdó.

Certament, ^{per la possibilitat de} ~~la confessió habitual per a molts.~~ la confessió ~~habitual~~ resulta moltificant, ~~no aquesta~~ ~~habitud de confessió~~ ~~en una forma~~ ~~habitual.~~ ~~Perquè cada gran pecador~~ Justament aquí comença el valor expiatori del punt de la penitència. És molt just i molt humana la base que hi ha que la vergonya que no hem sentit pecant, la sentim almenys en confessar-nos. És el mínim que es pot demanar, que el pecat ens faci vergonya. Si la confessió no existís, moltsíssims no tindrien ni noció de la vergonya en formular una demanda

8

~~mental~~ eral o mental davant de Déu, ha vergonya
és molt humana i el pitjor és ésser un poca-vergonya. ~~La~~
~~vergonya no es pot expressar~~ En confessar els nostres pecats,
la vergonya, quan no es posada al servei de l'orgull, quan
no ofega la sinceritat, és una humiliació saludable.

La confessió és tan humana que no solament reconforta, ~~restitueix~~
buscant molts abscessos malíquies, sino que evita molts delictes
i arriba a guarir malalties morals cròniques. Una confessió no
rutinària és el principi del recobriment de la salut moral. Per
això, Sant Ignasi, en ~~discurs~~ el seus "exercicis espirituals",
desplega, des del primer dia, una tàctica molt sàvia encaminada a
que els exercitants preparin una bona confessió general. I tots els mandats
que ~~es indiquen a~~ s'inspiren exercicis espirituals - curiosa fase

9

agresta de les "exercicis espirituals" — us diran que hi ha
entre els exercicis una alegria immensa, quasi inextinguible, quan
han fet la confessió general.

Sense aquest sacrament tan humà de la Penitència
l'Església seria molt menys pura del que és i estaria un
ús indegut. Aquest altre sacrament tan humà que és l'
Eucaristia. Sense el sacrament de la Penitència ~~ha fet~~
~~una fe immensa~~ — aixo és evidentíssim — ha fet al món un
bé immens. No obstant, per estrany que sembli, la confessió és
el punt inconfessable que aganta a molts del veritable cristianisme,
o sigui del catolicisme, ~~de la~~ l'únic obstacle que allunya
molts catòlics de la única realitat que mereix ésser tinguda en compte.

Ben mirat, el que allunya a molts del fust de la Penitència no es ^{relament} una veronya mal sana, sinó, molt més, la noció claríssima que la confessió condueix ~~a una satisfacció~~ ~~de costums~~ a una extirpació de vicis i a una reedificació de costums. Aquesta actitud inconfessable ~~supra~~ és la millor ~~de~~ prova de la necessitat humana del sagrament de la confessió.

L'home que sistemàticament refusa el sagrament de la Penitència viu ^{apartat} ~~allunyat~~ de l'Església i és impossible que visqui en la gràcia de Déu; fatalment mancat de virtuts sobrenaturals, fatalment causà en el naturalisme i en l'ateisme pràctic. I, allunyat de Déu, el seu cor, ^{se condueix} en una paràlisi espiritual progressiva.

(El seu enteniment i la seva voluntat,

Adhuc la ~~home~~ ^{persona} més hipòcrita i desconfiada sent ^(tot) ~~(sovint)~~
 la necessitat de confesar-se i obrir el seu cor a un
 amic. Aquesta expressió entre amics aconsegueix sempre i és el
 que veu la confiança és un home de consell les para-
 gones tenen el valor ~~estampic~~ ^{inalterable} de la "veracitas fraternas" evan-
 gelica. La tenim tanta necessitat d'expressar-nos entre amics
 que, per congruència, molts es confessen espontàniament en plena companya
 de cafè, i, no obstant, molts d'aquests són els que refusen la
 confessió sacramental davant d'un home que en aquell moment
 representa Observant ~~i que pot absoldre en nom de déu a què sigui~~
 més te. per gràcia divina la certat del sèpil sacramental i que en
 nom de déu ens pot absoldre i aconsellar.

Aquesta necessitat d'obrir el cor a un altre home
 és tan humana que Plató en el "Gorgias" ja ~~ja~~ molt abans del
 cristianisme el filòsof Grec, Plató, ja ~~no havia parlat~~ en
 el "Gorgias" ja n'havia parlat les excel·lències. Donat que per
~~per als que refusen~~ ~~molts homes, en què sense~~ la professió sacramental no hi ha
 relació possible i que per a molts. és ~~la~~ el sacrament de
 la Penitència és ~~la~~ d'entre d'altres principal ens permetem
 reproduir aquí tot de Plató sobre la necessitat de aconseguir
 sincerament davant ~~alguna persona~~ d'altres homes: "Quan s'ha
 comès una injustícia, - diu Plató - cal presentarse al lloc
 on sigui possible rebre una correcció convenient, i adanyar-se
 a cercar un jutge ~~o un altre~~ com si s'un metge es tractés. davant
 d'aquest home cal parlar un d'aquí espontàniament, ~~o~~ no tenint secret el

73

crim i no confessant-lo pràcticament a fi d'esser castigat
i de recobrar la salut. Cal fer-se volència per alçar-se
sobre tota mena de temor i oferr-se a la justícia i celly
drets i de veure com ens retornem al metge per a sufragar
incisions i cremades, i passant noves en la consecució de la salut
i la bondat sense preocupar del dolor; de tal manera que si
la falta comença mereix assolir ~~estere~~ ens presentem per a rebre-hi;
si la retenció estenguem les mans a les cadenes; si unia
multa la cagarem; ~~o~~ si li exili ens hi condemnem; si la
mort la repirem; essent promesa a denunciar nos i obrint el llany
~~o~~ per tal que per la confessió d'uns crims propiem esser
pallissats del més gran de tots els mals, que és la injustícia. Cal
be fet això per temor que la malaltia de la injustícia, aferrant-se
en l'ànima hi engendri una corrupció secreta que estorindria incurable, 21

~~bon Platò, els moralistes cristians, han insistit~~
~~la confessió~~

de la mateixa manera que Platò, era necessària la
voluntat i una davant d'un amic o d'un jutge, proclamant
que sense la confessió permanecien la injustícia ~~de moralistes~~
i la ^{penitència} ~~depenença~~ del ~~el~~ pecat secret, els moralistes
cristians han considerat sempre que el fet de la conf. es
una mena de comitja dels ^{milis} ~~tanques~~ secrets que assegura la consciència.
Només la confessió extirpa els tumors secrets. El pecat no confessat
és, segons Platò, "un pecat secret"; segons Velleus "es un crim secret." "Es
pot dir - es una - que la confessió és el primer pas gran contra
els "crims secrets." ("Dictionnaire Philologique" art. "hétérodoxe")

Els psiquiatres moderns, influïts per l'escola freudiana, utilitzen
 com a eines típiques, ^{especialment en els casos de desordres en motornatural,} el mètode anomenat "manifestació
 de consciència". Amb aquesta frase una ^{confessió} ~~frase~~ de màgic
 no es vol dir altra cosa que confessió, procediment que Jemmeritt
 descriu epíptic per a produir els resultats, elevant-lo a la categoria
 de sacrament, ~~perquè confessa la presència de deus~~. Si la consciència de la
 consciència pot ésser un procediment natural de curació, en la breu
 la combinació dels elements naturals i sobrenaturals són d'eficàcia
 segons la "manifestació de consciència" no perdona ~~després~~ les
 obediències separades, ^{ni el turc de la rapinya} ~~ni els altres~~ ^{de} aquell; i l'odi, ~~si el pànic~~ la
 causa la confessió sacramental davant del ministre de Jemmeritt produint
 consolació i corregint uns ^{factores} ~~factores~~ ^{la} ~~la pànic. La pau de la consciència és
 la pau de deus. "La pau s'aprecia amb veritat", deia Jesús resuscitat en
 compareixer entre els seus.~~